

# Axiomele iubirii

\*\*\*

Speranța moare ultima? Poate... Iubirea, niciodată! Axiomă.

(...)

"Câți ani ai?" La întrebare, răspunsul corect ar fi: "Niciunul!" Da... Pentru că i-ai pierdut pe toți și... Aceasta este pierdere continuă... Poate c-ar fi mai bine să fii întrebat: "Cât ești de bătrân?" Da... Doar că n-o poți pune unui copil, iar celui mai în vârstă îi amintești de-o pierdere definitivă: pierderea vieții! Inventând timpul, oamenii își măsoară pierderile... Tot timpul pierdem ceva. Un singur "câștig" poate să ne crească: iubirea! Iubirea e răsuflare de suflet. Se pare că nu toți câștigă ceva... Unii, da! Alții răsuflă din ce în ce mai puțin... Speră să nu fie ultima... Până la... ultima. Alții, "din mormânt ieșind, la mormânt iarăși mergând" ne lasă, "afară", iubirea lor...

(...)

Deci speranța poate muri ultima, iubirea, niciodată! Este un adevăr fundamental admis fără demonstrație, fiind evident prin el însuși... Axiomă.

(...)

A contrazice un adevăr fundamental, înseamnă a converti absurdul la sens... Poate fi și aceasta o axiomă.

(...)

Știi, dacă ai citit aceste rânduri, aș voi să-ți spun că iubirea nu este "obiectul" nici al filosofiei, nici al psihologiei. Și una și alta nu sunt altceva decât niște tehnici de studiu al posibilităților vitale, unde sufletul nu este altceva decât un factor sui- generis... Dacă ar folosi tehnici spirituale de studiu al sacralului, al ordinii duhului, al luminii nevăzute a spiritului, ar mai fi ceva... (Și aici, în măsura în care n-ar suferi de limitare prin precizie...) Sau când vor putea să răspundă la întrebarea Sfântului Isaac Siriul: "Cel ce poate să-și vadă sufletul este mai fericit decât dacă ar vedea înger?"

(...)

Filosofia și psihologia ar trebui să-și dezvolte "o metodă însuflețită de duhul și o înflăcărare ritmată de simțul Dumnezeiescului (Har)" /1/ Ori... Ori, preocuparea principală pare a fi de a "cataloga" persoanele cu trăiri religioase în multiple domenii ale proceselor neuropsihologice fără a descoperi – până acum- nicio relație între gândirea emoțională și acestea... Chiar dacă, conform unor studii, „gândurile religioase sunt o predispoziție neurologică, dar nu într-un mod asociat emoțiilor”... /2/

(...)

Iubirea e har (grație divină acordată omului). Axiomă.

(...)

|| În limba greacă „iubesc” se spune „Α Γ Α Π Α Ω” (agapao), deci numai când iubesc ajung să cuprind în ființa mea pe Hristos care este „Α” și „Ω”. || /3/

\*\*\*

---

/1/ Sandu Tudor – "Ce e omul" (2017)

/2/ Brick Johnstone, Greyson Holliday & Daniel Cohen – „Heightened religiosity and epilepsy: evidence for religious-specific neuropsychological processes” – Mental Health, Religion & Culture – Vol. 19 , Iss. 7, 2016

/3/ [www.creștinortodox.ro](http://www.creștinortodox.ro) (/editoriale/)